

[Per Hækkerup.]

står vi over for en ny situation, som må tages op til en fornyet overvejelse. Socialdemokratiet har, det følger af sagens natur, ikke gjort sin stilling op over for en sådan situation. Vor stilling må i så fald afhænge af en bedømmelse af de forskellige muligheder for samhandelsvilkårenes udvikling såvel inden for de seks landes økonomiske union som det øvrige Europa og med den oversøiske verden og også af de andre økonomiske forhold, der knytter sig til en afgørelse. Det er imidlertid ikke nok at lade sin stilling bestemme af økonomiske faktorer, dertil må føjes en vurdering af de politiske, kulturelle og sociale virkninger af vor stillingtagen. For den konkrete beslutning, som til sin tid skal tages, kan det ikke være hensynet til det ene eller det andet enkelte erhverv, der bør være afgørende for os, men kun hensynet til, hvad der gavner hele det danske samfund. Afgørelsen må være resultatet af en rolig og nøgtern bedømmelse af stillingen, og den skulle helst hvile på en meget bred tilslutning i det danske folk.

Per Federspiel: Også jeg vil på venstres vegne takke de to højtærede ministre for de redegørelser, der blev givet her i tinget i torsdags dels for de europæiske markedsplaner, altså frihandelsområdet og fællesmarkedet, dels for de nordiske samarbejdsplaner. Disse emner har nu gennem mange år stået i forgrunden i den offentlige debat ved politiske møder, faglige sammenkomster, i erhvervskredse, i dagspressen og i faglige tidsskrifter.

Det er da også på høje tid, at folketinget får lejlighed til en dyberegående drøftelse af disse spørgsmål, hvis afgørelse har så livsvigtig betydning for hele vort lands fremtid. Det er dog i det høje ting, at ansvaret for den rigtige afgørelse i sidste instans vil ligge, men andet og mere end en foreløbig behandling, en første behandling, om jeg så må sige, kan der vel ikke blive tale om i dag. Regeringens oplæg ved rede-

gørelserne i torsdags muliggør i virkeligheden ikke mere. Den højtærede minister for udenrigsøkonomi tog allerede i indledningen til sit indlæg det forbehold, at han alene ville beskæftige sig med markedsplanernes økonomiske konsekvenser. De politiske og kulturelle sider af disse sager ville han lade ligge. Den højtærede økonomiminister underkastede sig den samme begrænsning.

Denne tilbageholdenhed over for en virkelig politisk stillingtagen til helheden i disse problemer finder vi inden for venstre foruroligende. Fra det tidspunkt, da Romtraktatens første spirer begyndte at vokse, da det stod ganske klart, at en revolutionerende nydannelse var på vej i det europæiske økonomiske samfund, har vi til stadighed foreholdt regeringen dens ansvar. I tide måtte vi placere Danmark rigtigt i den europæiske politik. Vi har erkendt, at løsningen af disse spørgsmål ikke var nogen let sag. Vi har været enige i, at der måtte tilvejebringes oplysninger både om de faktiske omstændigheder og om de politiske muligheder. Vi har ikke på noget tidspunkt villet bestride, at regeringen måtte have rigelig tid til at overveje de erfaringer, som kunne indhøstes. Der foreligger imidlertid nu et ganske overordentlig fyldigt erfaringsmateriale; der foreligger statistisk materiale, resultater af talrige forhandlinger. De seks landes fællesskab er nu etableret. Toldunionen og præferenceordningen eksisterer; inden for OEEC er det allerede nu muligt for den høje regering at se, inden for hvilke rammer, inden for hvilket maksimum og minimum det vil blive muligt eventuelt at nå til en tilfredsstillende frihandelsløsning. Jeg tror, den højtærede minister for udenrigsøkonomi vil give mig ret i, at der ikke på nuværende tidspunkt kan ventes synderlige overraskelser i de forhandlinger, der nu foregår.

Om udgangspunktet for de overvejelser, vi her må gøre os, er der ingen tvivl. Der er fra alle sider enighed om, at et større marked er en ønskelig ting, og friere handel